

[Kirkeministeren.]

måtte jo være den kirkelige administrations fornemste opgave at lytte og føle sig ind i, hvad der rører sig i befolkningen. Og så kommer i dag hr. Orla Møller og udtrykker, som det fremgik af bemærkningerne til spørgsmålet, betænkelighed ved på nuværende tidspunkt at søge det spørgsmål løst, hvis løsning partifællen fru Bodil Koch med så stor utålmodighed efterlyste for 5 måneder siden. Det kan være lidt svært at se logikken i det hele.

Nu er det jo ikke så ubejlignet for mig, at også hr. Orla Møller engang, medens han var kirkeminister, måtte besvare et spørgsmål om studenterpræster, nemlig fra hr. Thomas Christensen den 19. april 1967. Jeg har naturligvis med interesse læst hr. Orla Møllers svar her i tinget, og jeg kan bekræfte, hvad hr. Orla Møller spurgte om til sidst, at jeg i det store og hele deler hans grundsyn. Jeg mener, ligesom hr. Orla Møller nævnedes her, at kirkens opdeling i sognemenigheder fortsat bør være det helt overskyggende og det helt fundamentale, men at det dog ikke skal være udelukket at etablere ordninger på tværs af sognegrænserne, hvis forholdene særligt begrundes det; sådanne tværgående ordninger er der jo lavet en hel del af i tidens løb, og jeg vil gerne sige, at man kan vel fortsætte med det i meget begrænset omfang og inden for det rimelige.

Spørgsmålet bliver så, som det er nævnt i dag, om der er det fornødne grundlag for at fravige den almindelige ordning, når det gælder betjeningen af studenter. Det mener jeg ikke man kan sige i al almindelighed. Der er sagt og skrevet så meget i tidens løb, at man efterhånden skulle tro, at dette var et af kirkens fundamentale problemer. Jeg er da heller ikke blind for, at der kan siges meget både for og imod forslaget om ansættelse af en præst i Lundtofte med den særlige opgave at betjene de studerende her, men jeg må sige, at efterhånden er jeg kommet til den opfattelse, at det vil være rimeligt begrundet, at der oprettes endnu et embede ved Lundtofte kirke, som kan besættes med henblik på en betjening af de mange studerende, der efterhånden i usædvanlig grad er koncentreret netop på det sted. Befolkningstallet i sognet kan måske ikke helt motivere det, men det forekommer

mig alligevel ret enestående, at så mange studerende — efterhånden vil det blive ca. 5.000 — er koncentreret på ét sted, og det kan ikke være rimeligt helt enkelt at feje problemet til side ved at sige, at alle disse studerende kan de forhåndenværende præster uden videre betjene ved siden af, hvad de i øvrigt naturligt har at gøre i deres sogne.

Hr. Orla Møller spurgte mig, hvorfor jeg ikke venter til efter næste menighedsrådsvalg. Ja, det kunne jeg jo godt have gjort, men hvorfor skulle jeg have gjort det? Det er også blevet bebrejdet mig, at jeg ikke ventede med bispevalget i Roskilde, til de nye menighedsråd var valgt. Ville det dog ikke føles som lidt af et mistillidsvotum til de nu siddende menighedsråd, hvis man sådan bare skubbede alting ud, specielt af det nuværende menighedsråd i Lundtofte, som er gået ind for denne sags løsning med 10 stemmer mod kun 5?

Hr. Orla Møller nævner endelig til sidst i begrundelsen og i selve udformningen af spørgsmålet, men ikke i talen, der blev holdt her, den kirkelige strukturkommission. Jeg vil gerne hertil sige, at det kan vel ikke være meningen, at det, at et ministerium nedsætter en kommission, som arbejder med væsentlige sider af det pågældende ministeriums ressort, skulle motivere, at ethvert initiativ i det pågældende ministerium skulle være blokeret, til kommissionen har talt. Så ville jo en kommission ikke blive et arbejdsforum for et ministerium, men en klods om benet.

Når hr. Orla Møller endelig giver udtryk for ængstelse for, at ansættelse af en præst mere i Lundtofte med forpligtelse til også at betjene de usædvanlig mange studerende, der bor i dette sogn og i nabosognet, skulle få vidtrækkende konsekvenser i det meget kontroversielle spørgsmål om miljøpræster, så mener jeg, det er en overdrivelse. Det ligger i hvert fald helt uden for mine intentioner, at det skulle blive følgen af denne lille ting.

Orla Møller: Desværre er det ikke muligt at tage en gennemgående debat af tingene. Det er bl. a. det, der har været årsag til, at jeg gerne ville have afgørelsen udskudt til efter en principdrøftelse her i tinget.

Jeg anerkender ministerens forsøg på at